

[Carl P. Jensen.]

ingen entreprenør, der vil kunne gå ud fra en kontinuerlig anvendelse af disse maskiner på samme måde, som når det drejer sig om maskiner i industriproduktionen. Alt dette har ministeren imidlertid fremsat nogle betragtninger om, og det kunne for mit vedkommende kun blive gentagelser. Jeg kan kun føje til, at jeg ganske kan slutte mig til ministerens synspunkt.

Jeg takker for ministerens redegørelse. Jeg anerkender hans principielle synspunkt og kan kun være tilfreds med, at ministeren i sine overvejelser om at fravige disse principielle synspunkter har haft mod til at betragte det menneskelige og de sociale motiver som noget centralt i hele det område, som ministeren har ansvaret for.

N. Chr. Christensen: Inden jeg føjer nogle bemærkninger til den redegørelse, den højtærede minister har fremsat vedrørende det spørgsmål, der er til forhandling i dag, vil jeg gerne sige, at det vist dog var temmelig søgt, når det ærede medlem hr. Carl P. Jensen prøvede at give sorteper videre til landkommunerne med hensyn til beskæftigelsen, med hensyn til arbejdsløsheden. Det ærede medlem mente, at man i landkommunerne i dag måske fortrød, at man ikke havde haft beredskab, så man kunne få sat arbejde i gang til modvirkning af den store arbejdsløshed. Jeg kan forsikre det ærede medlem, at det ikke alene er i landkommunerne, at man pines og plages af arbejdsløshed. De socialistisk styrede bykommuner har nøjagtig det samme problem. Gå f. eks. til Horsens og se på den ulykkelige skare af arbejdsløse; arbejdsløshedsprocenten er dér på 25. Jeg siger ikke, at regeringen alene er skyld heri, men jeg siger, at den beskæftigelsespolitik, den skattepolitik, som denne regering fører, i høj grad bidrager til at øge arbejdsløsheden.

Den redegørelse, som ministeren for offentlige arbejder fremsatte i folketingets møde den 7. november om motiverne for indførelsen af den såkaldte håndlæsningsklausul, var helt igennem utilfredsstillende, helt igennem selvmodsigende, helt igennem udflydende. Jeg kan altså ikke deltage i det ærede medlem hr. Carl P. Jensens ros

til ministeren for de særlige menneskelige egenskaber, der lyste ud af denne redegørelse.

Der var dog samtidig i redegørelsen en indrømmelse af, at alt i forbindelse med denne tragiske sag ikke er, som det burde være. Der var mange halve undskyldninger i den højtærede ministers redegørelse, og den er i kommunerne blevet modtaget som et nyt ministerielt attentat mod det i forvejen udhulede selvstyre. Ministeren erkendte for det første, at det ministerielle krav om håndlæsning ved jordarbejder er stillet i en række tilfælde. Det viste sig at være i de fleste tilfælde, nemlig, som det allerede er oplyst, i 61, medens kravet ikke var stillet i 28. Det vil altså sige, at i mindre end en tredjedel af tilfældene er der ingen klausul. Her er der sket en ændring med hensyn til, hvorledes beskæftigelsesarbejderne fremtidig skal udføres i kommunerne. Ministeren undskylder sin handlemåde med, at der ikke alene må tages hensyn til de trafikale problemer, men også til de beskæftigelsesmæssige og til de sociale. Det drejer sig her, siger ministeren, om 500-600 helårsarbejdere, der kan finde beskæftigelse. Håndkraftklausulen koster kun 5-6 pct. mere, siger ministeren, og så føjer han til, hvad der er rigtigt, at det er tungt at være arbejdsløs, og at der må gøres noget for de arbejdsløse her i landet.

Spørgsmålet er, om det, der gøres, er det rigtige. Bevares, den højtærede minister er ikke modstander af, at vi har maskiner til hjælp for arbejdet her i landet, men alligevel kommer det dog som et hjertesuk, at der var måske kommet lidt for meget fart i indførelsen af disse maskiner her til landet, og at det måske ikke kan være til nogen skade, at der kommer et midlertidigt stop o. s. v.; måske kan der spares valuta, siger den højtærede minister, måske kan der blive noget mere til maskiner til anvendelse i eksportindustrien; kommunerne ønsker beskæftigelse o. s. v., o. s. v. Således taler den højtærede minister frem og tilbage. Trafikale fremskridt og beskæftigelse — et skuldertræk. Maskiner, der bliver sat ud af brug — et nyt skuldertræk. Lidt dyrere måske; det er dog kun 5-6 pct. — et nyt skuldertræk. Og hvad er der ved det hele at gøre? Ærlig talt, højtærede minister, jeg synes, at det var en temmelig trist fremstil-